

Diari Oficial
del
Consell General

Núm. 3/2012 - 16 pàgines
Sessió ordinària del dia 15 de març del 2012

El dia 15 de març del 2012, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 13/2012, que és el següent:

- 1. Examen i votació de la ratificació de l'Acord entre el Principat d'Andorra i el Regne d'Espanya sobre el trasllat de residus.**
- 2. Examen i votació del Projecte de llei de mesures de contenció de la despesa pública en matèria de personal.**
- 3. Examen i votació de la ratificació de l'Acord entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern d'Austràlia per a l'intercanvi d'informació en matèria fiscal.**

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Miquel Aleix Areny
M. I. Sr. Pere Altimir Pintat
M. I. Sr. Daniel Armengol Bosch
M. I. Sr. Gerard Barcia Duedra
M. I. Sr. Josep Anton Bardina Pau
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sra. Roser Bastida Areny
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sra. Sílvia Calvo Armengol
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig

M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs
M. I. Sra. Olga Gelabert Fàbrega
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sra. Mariona González Reolit
M. I. Sra. Celine Mandicó Garcia
M. I. Sra. Meritxell Mateu Pi
M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
M. I. Sr. Xavier Montané Atero
M. I. Sr. Pere Obiols Mogio
M. I. Sra. Patrícia Riberaygua Marme
M. I. Sr. David Rios Rius
M. I. Sra. Sílvia Riva González
M. I. Sr. Martí Salvans Abetlla
M. I. Sr. Aleix Varela González
M. I. Sra. Meritxell Verdú Marquilló

També hi és present el M. I. Sr. Antoni Martí Petit, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Jordi Cinca Mateos, Ministre de Finances i Funció Pública; Jordi Alcobé Font, Ministre d'Economia i Territori; Gilbert Saboya Sunyé, Ministre d'Afers Exteriors; Marc Vila Amigó, Ministre de Justícia i Interior; Cristina Rodríguez Galan, Ministra de Salut i Benestar; Roser Suñé Pascuet, Ministra d'Educació i Joventut; Francesc Camp Torres, Ministre de Turisme i Medi Ambient i Albert Esteve García, Ministre de Cultura.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Carles Enseñat Reig, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.05h)

(A les 16.08h s'incorpora a la sessió la M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot)

El Sr. síndic general:

Passem al primer dels punts del l'ordre del dia.

1. Examen i votació de la ratificació de l'Acord entre el Principat d'Andorra i el Regne d'Espanya sobre el trasllat de residus.

La Proposta d'aprovació fou publicada en el Butlletí número 57/2011, del 13 de desembre, i no s'hi ha formulat cap esmena.

Intervenció per part del Govern...

Sr. Francesc Camp.

El Sr. Francesc Camp:

Gràcies Sr. síndic.

L'acord entre el Principat d'Andorra i el Regne d'Espanya sobre el trasllat de residus signat el passat 29 de novembre, i que avui se sotmet a votació, reforça sens dubte el grau de cooperació entre tots dos països. L'esperit de cooperació és el que reflecteixen els diferents punts de l'Acord, i és l'únic camí que Andorra pot seguir, que Andorra ha de seguir si volem aconseguir avançar en l'optimització de la gestió dels residus que generem.

Només una dada que reflecteix clarament que hem de mantenir permanentment una estreta col·laboració amb els nostres veïns. Aquesta dada són les tones de residus que exportem cada any als països veïns. El 2011 Andorra va generar 67.000 tones de residus, de les quals, prop de 45%, més de 30.000 tones es van haver d'exportar als països veïns perquè no disposem dels sistemes necessaris per tractar-los. 30.000 tones, senyores i senyors consellers.

Dit això, no m'estendré en el desglossament detallat dels diferents punts de l'acord atès que ja els vaig explicar detalladament en aquesta Cambra arran d'una pregunta formulada pel Partit Socialdemòcrata el passat 3 de novembre en relació als avantatges que aconseguiria Andorra amb la signatura d'aquest Acord.

Com ja vaig dir en aquella compareixença, els avenços respecte a l'acord del 2007 són substancials i la majoria s'emmarquen, a diferència de l'anterior Acord, en un esperit de reciprocitat entre ambdós països a l'hora de gestionar la circulació dels residus en tots dos sentits.

Tot i no voler entrar en els detalls de l'Acord, sí que m'agradaria recordar breument alguns dels punts

principals del mateix. Globalment, i en comparació amb l'anterior Acord, la nova Proposta suprimeix algunes de les obligacions específiques de la gestió de residus a què estàvem sotmesos, simplifica el seu contingut i incorpora noves necessitats com les que ara mencionaré.

Les cendres procedents del Centre de Tractament de Residus es poden exportar a Espanya, quan anteriorment només era possible exportar-les a França. El guany es traduirà en una major seguretat en la gestió d'aquests residus al disposar de dues alternatives d'exportació i en una optimització dels costos per a l'Administració. La possibilitat d'exportació a Espanya de les pedres i del material terri sense estar condicionats, com ho preveia l'anterior Acord, a rebre a Andorra una quantitat similar àrid. L'exportació a Espanya de determinats residus que han de ser tractats al Centre de Tractament de Residus, fangs, residus sanitaris, carnis, voluminosos, o residus de la neteja viària, es podrà fer en cas de parades o dificultats de funcionament de la planta en un sentit ampli, i no només en cas d'avaries o parades de manteniment. Aquest punt és especialment interessant en el cas de residus provinents de la neteja viària, molt corrosius per al Centre de tractament de residus provinents de la neteja viària, molt corrosius per al Centre de Tractament de Residus, o en el cas de residus sanitaris i càrnics, l'emmagatzematge dels quals no és convenient que sigui massa perllongat.

Amb el nou Acord s'obre la possibilitat d'importar d'Espanya els residus definits pel Reglament europeu 1013/2006, quan l'anterior Acord no ho preveia. Aquest punt de l'Acord és especialment important perquè la importació de residus ens evitaria els problemes actuals degut a la reducció progressiva els darrers anys de la generació de residus a Andorra. Reducció que ha continuat el 2011 amb 36.726 tones incinerades en comptes de 39.500 el 2010. Més de 3.000 tones menys. Aquesta reducció obliga al Centre de Tractament de Residus a dur a terme més parades de major durada durant l'any, de les quals no són recomanables.

El nou acord també ens permetrà col·laborar estretament amb el Govern Espanyol en matèria d'intercanvi d'informació i de difusió de les actuacions i experiències d'ambdós estats en matèria de gestió de residus.

A grans trets, aquestes serien els avantatges més destacables del nou Acord, la durada del qual s'ha mantingut en quatre anys, afegint la possibilitat de renovar-lo tàcitament anualment si cap de les parts no s'hi oposa.

Voldria recalcar per acabar la gran tasca, dedicació i esforç dels equips del Ministeri d'Afers Exteriors i del Departament de Medi Ambient del Govern d'Andorra, així com la predisposició del Govern espanyol a signar l'Acord just abans de l'acabament de l'anterior legislatura. Aprofito, doncs, l'ocasió per agrair-los públicament a tots la feina duta a terme.

Per tant, a fi de disposar d'una eina necessària i actualitzada per anar avançant en l'optimització de la gestió dels residus A Andorra, el Govern proposa la ratificació de l'Acord entre el Principat d'Andorra i el Regne d'Espanya sobre el trasllat de residus.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Intervencions per part dels grups parlamentaris?

Per part del Grup Socialdemòcrata intervé la Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

Avui en aquesta sala tornarem a parlar de residus... de la gestió dels residus al nostre país. En tornarem a parlar perquè avui analitzem la ratificació de l'Acord entre el Principat d'Andorra i el Regne d'Espanya sobre el trasllat de residus.

Des del nostre grup parlamentari, no posarem en dubte la necessitat de renegociar un nou conveni per la gestió de residus amb Espanya. El 27 de gener del 2000 es va fixar el primer Acord entre ambdós països. Aquest va estar en aplicació fins al 2006, any en què es va firmar el segon acord. I avui analitzem al Consell General la ratificació del tercer Conveni entre Andorra i Espanya, signat a Madrid pel ministre d'exteriors, el passat 29 de novembre.

El dia 3 de novembre de l'any passat, responent a la meva pregunta de control a Govern, el Sr ministre Camp ja ens va exposar els beneficis d'aquest nou Conveni en relació als dos precedents. Tal com ho ha tornat a fer avui.

Podem estar d'acord en molts punts de les negociacions acordades amb el país veí, però la novetat més destacable d'aquest nou Conveni és també la que més controvèrsia ens provoca.

El propòsit del Govern, possible ara amb el nou Acord que avui sotmetem a ratificació, permet al nostre país importar residus de fora, per a poder fer funcionar correctament i de manera rendible econòmicament -i recalco la paraula rendible- la nostra planta incineradora sobredimensionada. Fer passar els interessos econòmics per sobre de la salut

no ens agrada, i com a nosaltres tampoc agrada a molts dels nostres ciutadans. Som coneixedors que les parades obligades degudes al sobredimensionament de la planta incineradora no són adequades al bon funcionament de la maquinària; i molt pitjor, sabem que encara són més nefastes per l'aire que respirem i, per conseqüent, per la nostra salut. I això, evidentment, que tampoc ens agrada!

Lamentem no poder disposar avui de la resposta a les nostres preguntes escrites a Govern fetes el darrer 27 de desembre que ens haurien permès tractar el tema amb més de coneixement de l'abast de l'aplicació d'aquest Conveni.

El dia 26 de febrer passat, sortia una notícia al diari català *Avui* sobre el tema que tractem avui i em sembla interessant esmentar el que es deia en el dit article. Començava així: "Andorra necessita escombraries"(Bon inici ja, bona publicitat per Andorra. Estaran d'acord amb mi!). I continuo: "Les necessita si no vol convertir en un fiasco econòmic la construcció al 2006 de la gran planta incineradora de la Comella. Es va construir en ple boom econòmic i amb unes previsions d'activitat que s'han esfondrat amb la crisi. Si la planta no crema un mínim de 45.000 tones l'any, el Govern d'Andorra ha de compensar econòmicament la concessionària.". Segueixo amb l'article: "L'any 2010 només va poder tractar 39.031 tones, totes procedents d'Andorra, i el 2011 el volum va baixar a 36.583 tones i el Govern d'Andorra es va posar a mirar cap al sud, cap a Catalunya, on la gestió de residus sempre ha estat un maldecap a les comarques de muntanya i on les polítiques de fre a la incineració estan omplint els dipòsits controlats amb rapidesa." Acabo amb la citació.

Moltes coses ja les sabíem -pensaran vostès- però potser és interessant recordar-les i també ser conscients del que traspasa les nostres fronteres. També seria constructiu analitzar el perquè és un problema la gestió de residus en les zones de muntanya del nostre país veí i com ho obviem a casa nostra, país petit, amb la més forta densitat demogràfica d'Andorra a tocar de la planta incineradora, i tal i com se'ns recordava en un article d'opinió en un diari, amb el centre escolar més gran del país als seus peus. Per tornar a l'article del diari *Avui* català, fins i tot, un grup ecologista del país veí hauria aixecat la veu per expressar la seva disconformitat perquè es continuï apostant per la incineració.

De fet, a Catalunya hi ha una veritable pressió social, ambiental i fins i tot econòmica que veu la incineració com un concepte obsolet del passat i responsable de greus perjudicis per la salut.

El plantejament de la planta de la Comella es continua basant en l'eliminació dels residus a través de la incineració. I tal i com se'ns va recordar durant la sessió del Consell General del dia 3 de novembre, la durada de vida d'una planta incineradora és de vint anys i donat que aquesta va entrar en funcionament al 2006, encara queden catorze anys.

L'última directiva europea 2008/98/CE, estableix una nova jerarquia en la gestió dels residus que comença per la prevenció de l'aparició dels residus seguida, en segon lloc, per la preparació per a la reutilització d'aquests (comprovació, neteja o reparació) mitjançant la qual els productes que s'hagin convertit en residus puguin ser reutilitzats sense cap transformació prèvia; el tercer punt el constitueix el reciclatge que implica transformació en productes, materials o substàncies, inclòs el material orgànic però sense valoració energètica per ser utilitzats com a combustibles; segueix amb altres tipus de valorització i finalitza per l'eliminació del residu; fins i tot si aquest serveix per a l'aprofitament de substàncies o d'energia.

Senyors i senyores de Govern, senyores i senyores consellers, queda clar que pels més alts estaments europeus el millor residu és aquell que no es produeix.

Per tant, les nostres polítiques de gestió de residus no poden passar per generar o importar matèria prima per una incineradora sinó que el més enginyós i saludable seria establir sistemes de prevenció nacionals interns. I en cap cas, no han de passar per absorbir els residus dels estats veïns.

Analitzant el nou Pla nacional de residus 2012-2016 publicat recentment al BOPA del 18 de gener passat, em felicito que Govern comenci a treballar seguint la directiva europea 2008/98/CE i iniciï el plantejament del reciclatge de la matèria orgànica. Tot i que lamento el minso objectiu del 5% de reciclatge de cara al 2015, el qual em sembla ben poc ambiciós pel nostre país.

Convé recordar, tal i com es fa en el text mateix de la presentació de la Proposta de ratificació de l'Acord que analitzem avui, que l'article 31 de la nostra Constitució estableix la funció de l'Estat de garantir a tothom una qualitat de vida digna i de restablir i mantenir per a les generacions futures -i aquí crec que és el que és important- un equilibri ecològic racional en l'atmosfera, l'aigua, la terra i de defensar la flora i la fauna autòctones.

Així doncs, m'adreço a aquesta sala per recordar l'obligació que tenim de treballar per aconseguir un país exemplar en molts àmbits. Andorra es podria convertir en un país capdavanter, amb una eficiència

ambiental de primer ordre en tots els vectors i perquè no, en l'àmbit de la gestió dels residus.

Això semblaria totalment coherent per un país que busca noves oportunitats. El Projecte de llei de modificació de la Llei qualificada d'immigració presentat pel Govern, actualment en tràmit parlamentari, innova amb la introducció d'autoritzacions de residència per a professionals amb projecció internacional, per a professionals que aportin interès científic, cultural, esportiu, per a persones d'alt poder adquisitiu.

Podem dir el mateix amb el Projecte de llei d'inversió estrangera al Principat, també en tràmit parlamentari, que busca atraure gent innovadora, tecnològicament avançada amb objectius ambiciosos per aconseguir fer sortir el nostre país de la crisi que l'ofega.

Seria una llàstima que tot això, es veiés dificultat per la pèssima imatge d'un país que recordant la primera frase de l'article de l'Avui "necessita escombraries".

Ara bé, malgrat tot l'exposat, avui ratificarem aquest Conveni, que tot i que permet la importació de residus de fora, confiem que el nostre Govern rectificarà el seu plantejament i deixarà sense efecte aquesta possibilitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata intervé la Sra. Sílvia Calvó.

La Sra. Sílvia Calvó:

Gràcies Sr. síndic.

Avui es sotmet a l'aprovació d'aquesta Cambra, si escau, la votació de la ratificació de l'Acord entre el Principat d'Andorra i el Regne d'Espanya sobre el trasllat de residus.

Abans de tot voldria recordar que aquest Acord és el tercer acord -i de fet ja ho ha recordat la consellera Sra. Gili- signat amb el Regne d'Espanya, després de l'adhesió d'Andorra al Conveni de Basilea sobre el control de moviments transfronterers de residus perillosos i la seva eliminació, l'any 1999.

Abans de tot voldria fer un breu històric de les relacions amb Espanya en matèria de gestió de residus abans de comentar l'Acord que hem de ratificar avui en aquesta Cambra, perquè crec que és necessari tenir aquesta informació per valorar-lo adequadament. L'Acord signat l'any 2000 regulava per primera vegada les exportacions de residus a Espanya, però també va imposar a l'Estat andorrà

unes obligacions, concretament les següents -i cito alguns apartats de l'article 8 de l'Acord : "El Principat d'Andorra establirà un o diversos plans de gestió de residus harmonitzats, doncs, amb els espanyols; el Principat d'Andorra es compromet a realitzar les obres d'adaptació de la planta d'incineració de residus d'acord amb l'estàndard ambiental europeu i, el Principat d'Andorra es compromet a realitzar les inversions previstes al Pla de sanejament i a depurar les aigües que poguessin afectar el territori d'Espanya."

Set anys més tard, es signa un segon acord que va seguir imposant obligacions a Andorra, en concret l'establiment de plans de gestió i programes d'acció en matèria de residus i la posada en funcionament del nou centre de tractament de residus.

Avui hem de votar la ratificació d'un acord en què per primera vegada, i ho vull recalcar, l'Estat espanyol reconeix explícitament l'esforç que ha fet Andorra per harmonitzar la seva política de gestió de residus amb la de la Unió Europea, i per assolir un nivell de preservació i protecció del medi ambient adequat. L'Acord ja no esmenta ni obligacions en matèria de tractament d'aigües ni en matèria de gestió de residus, excepte les pròpies derivades del seguiment i control dels trasllats transfronterers.

Doncs, què significa això? Significa que en aproximadament quinze anys, Andorra ha fet els deures pel que fa a la gestió de residus, per molt que a la Sra. Gili no li ho sembli. El nostre país disposa actualment d'unes instal·lacions de tractament de residus que compleixen els estàndards europeus, ha implantat una política de reciclatge harmonitzada amb la de la Unió Europea amb la creació de les deixalleries i la posada en marxa dels serveis de recollida selectiva com envasos, vidre, paper, etc. Disposa d'una llei -que, per cert va ser aprovada per assentiment a finals de l'any 2004- que estableix el marc jurídic necessari per assegurar una bona gestió dels residus, preservant la salut humana i el medi ambient. La política de gestió de residus d'Andorra és equivalent a l'establerta a nivell comunitari i això s'ha aconseguit en quinze anys, quan la majoria dels països del nostre entorn van començar molt abans a treballar en aquest àmbit. Andorra va començar tard, és cert, però la implicació i l'esforç des de l'inici van permetre recuperar el temps perdut.

Aprofito aquí per agrair la celeritat amb què el ministeri d'Afers Exteriors i el Departament de Medi Ambient han tractat aquest assumpte, obtenint de forma ràpida la signatura de l'Acord quan aquest ja estava caducat des de fa mesos quan van arribar, doncs, a l'inici de la legislatura.

També vull recalcar la feina que s'ha fet aquests anys per assolir una política de gestió de residus harmonitzada amb Europa. Aquesta feina s'ha fet, és clar, perquè hi ha hagut voluntat política, però també gràcies a l'esforç i a la dedicació dels treballadors del Departament de Medi Ambient del Govern i dels seus homòlegs dels comuns.

El ministre ha recordat els principals avantatges concrets que aquets Acord té per Andorra.

La Sra. consellera només ha parlat del tema de la importació que, de totes maneres Sra. Gili, no entenc quin problema més gran té amb aquesta importació de residus perquè el govern socialdemòcrata ja l'havia estudiat aquesta alternativa. Si vostè mira el Butlletí semestral de la web www.civ-comella.ad <<http://www.civ-comella.ad>>, on s'esmenten les actes de les reunions de la Comissió d'Informació i Vigilància a la reunió ordinària de la comissió del 21 de maig del 2010, hi figura la frase següent: "Tenint en compte aquesta situació s'estudia la possibilitat d'importar residus procedents de les regions veïnes d'Andorra."... Sra. Gili, vostè estava al Consell i alguns consellers d'aquí estaven al Govern, estic segura que ells saben que aquesta alternativa s'estava estudiant i, per què s'estava estudiant? Perquè és una alternativa bona, perquè Andorra exporta 30.000 tones de residus cada any, perquè Andorra no té la possibilitat tècnica, ni la podrà tenir mai, de tractar la gran varietat de residus que generem al país. Per tant, nosaltres necessitem d'Espanya, i si Espanya necessita de nosaltres em sembla que el que hem de fer és col·laborar en aquest àmbit.

Aquest Acord és positiu. Aquest Acord enceta unes relacions amb el nostre estat veí en matèria de gestió de residus basades en la cooperació mútua i en la reciprocitat i, per tant, el Grup Parlamentari Demòcrata votarà a favor de la seva ratificació.

Gràcies, Sr. síndic

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, hi ha un segon torn d'intervencions. Per part del Govern alguna intervenció?

Sr. Saboya.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, jo crec que s'han debatut suficientment els continguts tècnics.

Des d'un punt de vista polític voldria recordar a la Sra. Gili que un Govern que evidentment ha de fixar les directrius a contemplar en un futur, i li agraeixo que comparteixi majoritàriament les orientacions del

pla que s'ha presentat recentment, -com bé ha recordat, al gener de l'any passat, i per tant, li he d'agrair-, aquesta és una iniciativa nostra i que, per tant, reflecteix el nostre posicionament polític al respecte.

Un Govern també ha de gestionar les situacions que s'han creat abans i ha de prendre decisions. Aquest Govern així ho va fer reconduint de forma urgent una situació en què mancaven ja poques setmanes per a la reacció i que no constava de cap previsió al respecte reconduint l'acord anterior.

Immediatament després i gràcies als treballs al Ministeri de Medi Ambient i d'Exteriors es va fer possible que es negociés un nou acord. També es representa, jo crec, un salt qualitatiu important ja que és un acord que reconeix la cooperació per primera vegada amb el Regne d'Espanya amb el termini de menys de sis mesos. Per tant, sota la pressió d'un calendari extremadament constrenyent, ja que he marcat per a la contingència electoral a Espanya i, per tant, vull especialment agrair la intensitat del treball tècnic però sobretot també hem de recordar el suport polític que hi va haver en aquesta iniciativa; segurament no cal que recordi la visita del nostre cap de Govern que vaig tenir l'honor d'acompanyar amb el seu homòleg, el Sr. Zapatero, a la Moncloa en el qual també hi va assistir la ministra d'Exteriors, Sra. Trinidad Jiménez. Aquestes gestions també són les que ajuden a poder assolir resultats en aquests moments.

Per tant, tot això també és governar. No tan sols li agraeixo que compartiu les orientacions del futur, però també governar i gestionar les herències del passat.

Voldria aprofitar només per agrair, com ja ho ha fet el meu col·lega el ministre de Turisme i Medi Ambient, els esforços dels nostres tècnics d'Exteriors i de Medi Ambient, però també voldria agrair la predisposició del Govern d'Espanya que en aquest afer va posar molta pressió perquè es pogués assolir aquest Acord amb un termini tan curt; i també del seu ambaixador aquí a Andorra així com del nostre a Madrid, que després va deixar les seves funcions i al que personalment vaig trucar per la feina que havia fet mentre estava en funcions a principis de la nostra legislatura.

Per tant, gràcies a tots ells.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Socialdemòcrata intervé la Sra. Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, per començar per contestar al que ha dit la consellera Sílvia Calvó.

L'anterior Acord de trasllat de residus no estava caducat des de feia mesos perquè es va caducar al maig del 2011, per tant, el Govern de DA ja havia guanyat les eleccions i evidentment que som conscients que potser nosaltres no estàvem encara en funcions però, de totes maneres, s'hi havia treballat però no estava caducat des de feia tants mesos i, de totes maneres demanar un allargament d'aquest Acord ja s'havia fet dues vegades perquè el primer Acord justament que es va signar a l'any 2000 havia de durar quatre anys i es va allargar dos anys més i, més o menys va passar la mateixa cosa amb el segon acord. Per tant, el fet de què s'hagués de renovar per un any jo crec que no és cap novetat i en cap cas no és un problema nou que hagués provocat el govern socialdemòcrata.

Segona cosa que li voldria dir quan ens ha llegit aquesta acta que, bé, ara no sé ben bé quina és perquè no hi he tingut accés però, bé, és igual, és veritat, el nostre Govern havia estudiat aquesta opció... sí, l'havia estudiat però no l'havia provat. De fet, va haver-hi, vaig tenir l'ocasió, he tingut l'ocasió de parlar amb l'antic ministre que m'havia comentat l'esborrany de com estava aquest Acord i en cap cas plantejava això; a més a més, em sembla que ha quedat clar amb la intervenció posterior del senyor ministre Saboya que ha dit clarament que la iniciativa va ser del Govern de DA que va necessitar prendre decisions, ha justificat que va ser per urgència, ho entenc perfectament, però DA en tot cas, pren la iniciativa amb tots els poders i el coneixement del que fa.

Bé, després sí, una altra cosa potser sí que Espanya ens reconeix que hem anat fent avenços i en això ens n'hem de felicitar. Hi ha d'altres països que estan en el mateix nivell que nosaltres, a nivell de tot el que és gestió de residus però això no deixa que potser no cal forçosament mirar cap a baix sinó el que hem de fer és mirar cap a dalt, i potser no conformar-nos amb dir: "ho estem fent igual de bé o de pitjor que els altres" sinó mirar cap endavant, i per això jo crec que el que hem de fer és justament basar-nos en el que diu aquesta nova directiva que, a més a més, llegint el Pla de residus que va estar publicat al mes de gener, ja estava contemplat treballar amb aquesta nova directiva perquè l'última vegada vam parlar de matèria orgànica. Crec que en aquell moment la cosa no semblava massa madura i m'alegro molt justament que ja s'iniciï aquest camí.

Per tant, només l'última cosa també quan dèiem sobre això, sobre que ens volem posar medalles perquè ho fem tan i tan bé. El fet que hi hagi a Espanya, potser aquí a Andorra no n'hi ha tanta d'oposició però no vol dir que un dia no hi sigui, contra la incineració però això és una cosa que s'està desenvolupant en molts països, cada cop hi ha més oposició i cap a això hem de ser conscients que de la mateixa manera que la informació traspasa les nostres fronteres a través dels articles de la premsa, doncs, el fum de la nostra incineradora també ho pot fer.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Intervé pel Grup Demòcrata, la Sra. Sílvia Calvó.

La Sra. Sílvia Calvó:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Efectivament l'Acord va caducar al maig del 2011 però era un acord que es va signar a l'octubre i de fet un acord internacional requereix uns terminis bastant llargs entre la data de la signatura i la ratificació. Per aquest motiu, doncs, pensem que segurament hagués hagut d'estar signat i només doncs, sotmès al procés de ratificació.

Pel que fa al mirar més amunt o mirar més avall, a veure... és obvi que hem de seguir treballant i el Pla nacional de residus que ha fet el Govern doncs, així ho marca. És obvi que ens hem d'anar fixant objectius cada vegada més ambiciosos i això em sembla que aquí ningú no diria el contrari, però nosaltres hem fet un treball important i s'ha fet; Andorra ha fet un treball important en aquests quinze anys i ha arribat a recuperar doncs, un retard; ha arribat a posar-se a l'alçada dels països europeus i d'això doncs també penso que hem d'estar mínimament orgullosos i ara hem de seguir treballant i si pot ser, doncs, anar més enllà.

La incineració no està renyida amb el reciclatge. Als països nòrdics on hi ha més incineració són els quins tenen doncs, nivells més alts de reciclatge. Per tant, estic segura que nosaltres podem compaginar perfectament nivells elevats de reciclatge i incineració o valorització energètica.

Finalment... Bé, gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció?

Per part del Govern té la paraula el Sr. Francesc Camp.

El Sr. Francesc Camp:

Hi ha una afirmació que em preocupa, i com que veig que a la Sra. Gili que li agraden els titulars periodístics, m'agradaria que demà el titular no fos que el Govern fa passar els interessos econòmics abans dels interessos de salut, eh? Perquè no és cert... no és cert!

És curiós com quan els interessa ens fan tenir com a alarmistes, com per exemple la branca de jubilació de la CASS i els problemes que pot tenir en un futur - aquí els alarmistes som nosaltres-, i ara semblaria ser que el barret de l'alarmisme el tenen vostès, no? En què quedem Sra. Gili, som nosaltres o son vostès els alarmistes? Jo diria que nosaltres el que som és realistes; això què vol dir per fer un símil? El Centre de Tractament de Residus actualment està incinerant per sota del seu règim òptim, del seu règim habitual, el seu règim recomanable que serien de 45.000 a 60.000 tones l'any, i amb aquestes tones ja no arribarien ni a 60.000, només amb 45.000 li puc garantir que problemes de contaminació no n'hi haurà pas més dels que hi pot haver actualment i que estan molt per sota dels recomanables des de les directives de la Unió Europea.

Tenim... -per fer un símil automobilístic, una altra vegada-, tenim un cotxe que pot anar en quarta o en cinquena i va en primera... i ja pot pensar el que pot generar això a nivell d'impacte que, repeteixo i per no crear alarmismes justament, actualment estem cremant per sota -i tots els controls s'estan fent tant del Centre de Tractament de Residus, tant del Departament de Medi Ambient permanents, a dins i als voltants-, estem molt per sota dels recomanats per la Unió Europea.

Pel que fa a què apostem per la incineració... no és cert, no només per la incineració, ja s'ha dit, el nou Pla nacional de residus el que fa és fomentar el reciclatge i la reutilització amb uns increments que ja son força alts pel reciclatge sobretot pel que fa al paper-cartró i al vidre, menys pels envasos, però amb això treballarem aquests cinc anys.

Jo li diria finalment que puc compartir bastant, podem compartir bastant, una visió a llarg termini que s'ha de millorar la gestió dels residus a Andorra però, a veure, tot ha d'anar pas a pas, la situació és la que tenim i com ja vaig dir al novembre també s'ha d'anar educant i fomentant les millors pràctiques en matèria de gestió de residus que és el que farem, però actualment tenim aquesta problemàtica i l'hem de solucionar, hem de ser realistes, Sra. Gili.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció?

Sra. Gili, té la paraula.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, varies coses han sortit per aquí.

Primerament per la Sra. Calvó. A veure, en el moment que hi ha les eleccions i que ja es planteja un canvi de Govern, el govern socialdemòcrata estava treballant evidentment amb la renovació d'aquest Acord, hi havia un esborrany que estava fet i sense cap mena de dubte Andorra... bé, el govern socialdemòcrata si hagués estat en situació de governar hauria complert amb els seus objectius, d'això no en tinguin cap dubte!

Sobre el fet que la incineració no està renyida amb el reciclatge puc estar-hi d'acord, evidentment hi estic d'acord. L'únic problema i el quin em crea més dubtes i que és una cosa que ja en vam parlar en la sessió del 3 de novembre és essencialment el problema del nostre forn que demana 45.000 tones cada any... cada any per poder funcionar de manera conjunta. Jo, els països del nord no en tinc ni idea del dimensionament dels seus forns, però aquí estem parlant d'un forn sobredimensionat i, per tant, aquí és on hi ha el problema. Ara, tan de bo veurem de quina manera evolucionarà el tema i l'anirem seguint evidentment.

Pel Sr. ministre. Els titulars dels diaris... sí alguns m'agraden, tots no... tots no, però alguns sí que m'agraden i el que està clar és que no els faig jo. Només en aquest cas jo crec que l'única cosa que feien és dir una cosa que era veritat i a més a més el fet de què sovint et vingui vist des de fora, doncs, veus que potser és més objectiu que potser si ho diu un d'aquí i que sigui un polític o un mitjà de comunicació que sempre es pot tenir alguna vegada un dubte sobre la seva objectivitat.

I sobre el tema de l'alarmisme és que m'agrada molt que me'n parli perquè justament preparant-me aquesta intervenció vaig tenir l'ocasió de reveure l'últim Consell General en el qual vam parlar d'això. Em sembla que la paraula alarmista, si no em confonc, va sortir tres vegades i me l'havia preparat... me l'havia preparat ja dins de la meua intervenció, el que passa és que a l'últim moment l'he tret, però justament sobre aquest tema m'ha fet pensar en un tema que hi ha sobre la taula últimament, i m'agradaria reproduir les paraules justament que Govern diu en un moment donat que es tracta d'un tema d'alarmisme... i les paraules

serien aquestes: Els estaments públics no poden defugir la realitat i actuar amb la màxima transparència i sinceritat a l'hora de fer els diagnòstics dels problemes.

Jo m'imagino que gairebé tothom sabrà per què dic això, eh? I per tant, aquí és on hem de valorar què es el que significa ser alarmista.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Per part del Grup Parlamentari Demòcrata... no hi ha intervenció.

Per part de Govern...

Doncs, si no hi ha més intervencions, i si no hi ha cap objecció, proposo l'aprovació de la proposta per assentiment.

Passem doncs al segon punt de l'ordre del dia.

2- Examen i votació del Projecte de llei de mesures de contenció de la despesa pública en matèria de personal.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Interior ha estat publicat en el Butlletí núm. 12/2012 del 9 de març.

Exposa l'informe la Sra. Sílvia Riva González, nomenada ponent per part de la comissió.

La Sra. Sílvia Riva:

Gràcies Sr. síndic.

El passat dia 5 de març, la Comissió Legislativa d'Interior em va nomenar ponent del Projecte de llei de mesures de contenció de la despesa pública en matèria de personal i, com a tal, exposo avui davant del Consell General l'informe de la Comissió.

La Comissió Legislativa d'Interior va examinar, en la seva reunió mantinguda el dia 7 de març del 2012, el Projecte de llei i les 7 esmenes que s'hi havien presentat, totes per part del Grup Parlamentari Demòcrata.

Les 7 esmenes van ser aprovades per majoria.

Del resultat de la votació de les esmenes, se'n desprèn l'informe de la Comissió, el text del qual es sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Intervencions dels grups parlamentaris...

Per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, té la paraula el Sr. Gerard Barcia.

El Sr. Gerard Barcia:

Gràcies Sr. síndic.

A ningú li vindrà de nou la posició que, entre altres, per coherència, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, tindrà avui, de no donar suport al projecte de llei que es sotmet a votació en aquesta Cambra parlamentària.

Mantinc tot el que vaig expressar al moment de defensar l'esmena a la totalitat que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata va proposar en el seu dia, tot reafirmant que, si bé som conscients que el règim de la Funció Pública necessita ser objecte d'una revisió en profunditat, i que, a més, li fa falta de manera urgent. Nosaltres també som conscients que ni els funcionaris són la causa de tots els mals del nostre país, ni, sota el pretext de l'estalvi, es poden fer les coses de qualsevol manera.

Sí, prosperarà però sense els vots Socialdemòcrates.

Són greus i lamentables les acusacions de covardia, inconsciència i irresponsabilitat, que es pretén fer servir perquè no acceptem la política de l'actual majoria. I ho són més encara venint de qui vénen. Però no em vull perdre en explicacions que tothom coneix i que serien estèrils en aquest moment.

Em limitaré a dir que ningú millor que la majoria, si vol fer prova de responsabilitat i només d'una mica d'introspecció, pot avaluar com haurien estat de diferents les coses la passada legislatura -que només va durar dos complicadíssims anys, a causa de les seves negatives permanents, aquelles sí injustificades- si la seva oposició hagués estat només una mica constructiva.

Unes posicions negatives que, de fet, encara avui es veuen i s'arrossegueuen, quan ni tan sols es fa mostra, des de la majoria política d'aquesta Cambra, de voluntat d'acabar allò que prou va costar d'embastar la passada legislatura.

I unes posicions negatives que llavors sí que tenien -com s'ha pogut veure- una molt greu incidència; en primer lloc pel contingut, i en segon lloc pel pes polític que representaven.

Malauradament, avui, la nostra negativa no incidirà perquè no prosperi el projecte de llei que vostès han preparat, i que adoptaran.

Ens neguem a participar a maquillar situacions, i a administrar pal·liatius que facin desaparèixer una molt petita part dels símptomes de la malaltia, desdibuixant-la però agreujant-la de molt, a un pacient que necessita un tractament enèrgic, que

existeix i és possible d'administrar per fer desaparèixer la seva patologia. I no creguin que estic parlant de sanitat i de seguretat social, encara que els mateixos paràmetres els siguin d'aplicació. Estic parlant de funció pública com el que és la més pública de les funcions. La que gestiona els diferents serveis que dona l'Administració al ciutadà, la que és noble i ha de ser efectuada amb qualitat, dedicació i voluntat de servei. Gairebé devoció i tenacitat i perseverança per aconseguir els objectius marcats. Objectius que s'han de marcar amb diverses finalitats d'estat, de nació, de bé comú i amb una remuneració corresponent als treballs que porten a terme individualment les persones que tenen la responsabilitat de cada lloc.

Nosaltres entenem que és el moment de confiar plenament en el cos de l'Administració Pública, de conservar-lo, de potenciar-lo, perquè està compost de persones que tenen, i que mereixen, responsabilitats. Unes responsabilitats que si bé s'han de potenciar i omplir de contingut, també s'han de remunerar. I s'han de remunerar, si cal, fixant objectius de país i aconseguint-los entre tots; mitjançant sistemàtiques de formació, de seguiment i d'avaluació -entre les quals una auto avaluació que, de ben segur, donaria, i donarà (quan es porti a terme, si és que es fa) excel·lents resultats.

Nosaltres som del parer que ningú millor que el potencial humà de l'Administració coneix la pròpia Administració i el país, i, com a tal, sense rebutjar els assessoraments externs quan calgui, pensem que no són polítiques ni de país ni pel país lliurar en pes responsabilitats d'encament i de projecció -en el sentit de fer total entrega- com està fent l'actual majoria a una empresa externa, únicament per ella escollida, amb la finalitat que ens estudiï per la mòdica suma milionària de adjudicació feta pública fa pocs dies sense cap mena de concurs públic. Tot, ignorant el potencial humà de l'Administració pública andorrana, i, avui, a més, validant-li una rebaixa del salari.

I una rebaixa de salari que es porta a terme fent ús d'un procediment de dubtosa legalitat perquè, d'un costat, es tracta per mitjà d'una llei simple, quan existeixen dubtes raonables que fan pensar que hauria hagut de tractar-se aquesta matèria per una llei qualificada, i perquè, d'un altre costat, la Constitució reté al seu article 25, ubicat al seu Títol IV que tots els andorrans tenen dret a accedir en condicions d'igualtat a les funcions i als càrrecs públics amb els requisits que determinin les lleis, i, de present, d'aquí a una estona, es pretén adoptar una llei que limita el dret esmentat introduint condicions que es poden considerar de discriminació entre els funcionaris.

Per aquestes raons, i precisament per valentia, consciència, i responsabilitat política, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata no els acompanyarà, tampoc, en l'adopció del text de llei que avui proposen en aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, té la paraula la Sra. Sílvia Riva.

La Sra. Sílvia Riva:

Gràcies Sr. síndic.

Avui se sotmet a la consideració d'aquesta Cambra el Projecte de llei de mesures de contenció de la despesa pública.

Ara fa dues setmanes aquesta Cambra va donar llum verda a la continuïtat del tràmit parlamentari de la llei en ser desestimada l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Tràmit que va continuar amb els treballs en comissió i que han donat lloc, tal i com reflecteix l'informe al que acabo de donar lectura, a l'aprovació de les set esmenes presentades pel Grup Parlamentari Demòcrata.

Aquestes esmenes tenien dos objectius. El primer, contribuir a completar i simplificar els aspectes tècnics que aquesta llei conté, i el segon a vincular les esmenes a les línies rectores que definiran i caracteritzaran les noves bases de la funció pública i d'aquells organismes que satisfan els seus salaris amb càrrec als pressupostos de l'Estat.

En els darrers cinc anys Andorra ha perdut més de cinc mil cotitzants a la CASS, el que vol dir, prop de cinc mil treballadors i treballadores que han perdut la feina. Cap de les persones que han anunciat la seva intenció de manifestar el legítim dret de protesta ha perdut la seva feina i, aquesta és una de les fites del Govern i del grup parlamentari que els hi donem suport, que l'Estat segueixi sent un *empleador* solvent.

Però també és igualment legítim i no menys important, que el Govern vetlli i ajudi a aquelles persones que, malauradament, a dia d'avui no tenen feina. Cada dia, i ja en són un nombre més que considerable d'ençà que vam mantenir el primer debat al tomb d'aquesta qüestió, els que passen a incrementar el nombre d'inscrits al Servei d'Ocupació.

Crec que parlo per tots els meus companys si afirmo que no és del grat de ningú haver de votar aquest

Projecte de llei, però ens uneix un ferm convenciment que al final del camí que ens haurà tocat fer junts les difícils mesures que s'hauran d'adoptar ens ajudaran a millorar a tots i en conjunt. Però som conscients que aquesta millora no serà possible sense la suma de petits esforços per part de tots.

Vull agrair de forma expressa a moltes i molts treballadors del sector públic i parapúblic que al llarg d'aquestes setmanes ens han mostrat el seu suport a l'hora de prendre decisions difícils i que comparteixen el neguit de què l'Estat segueix sent, un *empleador* responsable.

Agraeixo també la sensibilitat mostrada per tots els membres de la Comissió -més enllà del sentit del vot-, que han facilitat i agilitzat la tramitació d'aquest Projecte de llei.

Finalment, agrair al Govern la valentia i fermesa ja que han afrontat de forma decidida aquesta difícil situació i des del Grup Demòcrata l'emplacem -i crec recordar que el Grup Socialdemòcrata ja ho va fer i ho segueix fent- a què, amb la màxima celeritat, es propiciï el debat necessari i plural que ha de precedir una també diligent reforma de la funció pública.

Reforma que de ben segur s'assolirà amb el màxim consens i que es portarà de la mà i amb el mateix impuls que necessiten -aquí a l'igual que en els països del nostre entorn-, totes les polítiques laborals. Polítiques que han de centrar els esforços en assolir de nou, la desocupació 0, des del convenciment que l'ocupació és un element bàsic per a la cohesió social i per al creixement d'un país.

I és per això, per aquests motius que el Grup Parlamentari Demòcrata votarà favorablement a l'aprovació del Projecte de llei de mesures de contenció de la despesa pública en matèria de personal.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. consellera.

Intervé per part de Govern el Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Sres. i Srs. consellers, el passat dia 1 de març ja vam poder participar en el debat sobre l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata al Projecte de llei de mesures de contenció de la despesa pública en matèria de personal.

Un debat que va deixar clares les diferències de criteri entre el Grup Parlamentari Socialdemòcrata i el Grup Parlamentari Demòcrata i el propi Govern.

En aquella sessió vaig exposar el context econòmic en què calia circumscriure el Projecte de llei. Vaig defensar abastament la necessitat del mateix i els seus objectius, i finalment vaig situar el Projecte en un estadi molt més ambiciós de redreçament de les finances públiques i de bastiment d'un nou model econòmic i de la modernització de la funció pública. Feta aquella defensa del Projecte de llei en contraposició a l'esmena a la totalitat no els tornaré ara a insistir avui en aquells mateixos arguments.

Faré doncs, una breu intervenció amb dos objectius.

Un primer, en el àmbit dels agraïments. Agraïments en dos estadis. El primer, a tots els membres de la Comissió Legislativa d'Interior, perquè tot i manifestar les discrepàncies en quant al contingut del Projecte de llei, no han impedit una ràpida discussió de les esmenes en el si de la comissió, i la posterior evacuació de l'informe que avui s'ha presentat. Així, i si com és d'esperar i a la vista de les manifestacions i explicacions de vot que hem viscut fa un moment, avui s'aprova el Projecte de llei, molt ràpidament podrà entrar en vigor i es començaran a recollir els efectes d'estalvi que el mateix pretén.

El segon agraïment, al Grup Parlamentari Demòcrata, per les aportacions fetes via esmena. La majoria de caire tècnic i que facilitaràn l'aplicació de la llei, una llei que cal dir-ho no només s'aplica a l'Administració pública en el sentit estricte de l'Administració general, sinó també a organismes, parapúblics i altres ens públics i que per tant ha de contemplar la diferència que hi ha en cadascun d'ells en la gestió dels recursos humans i també la diferència que hi ha en cadascun d'ells dels mitjans tècnics per poder desenvolupar la gestió d'aquests recursos humans.

Fet aquest primer objectiu de la meva intervenció, d'agrair el treball dels consellers, un segon objectiu, que és el de reiterar dues idees claus.

La primera, que aquesta mesura és una mesura més, una de les ja moltes preses i de les que haurà de continuar prenent aquest Govern per avançar en l'equilibri de les finances públiques.

No té cap sentit doncs, interpretar aquesta mesura aïllada de la resta, ni tampoc cal confondre, ni es pot confondre aquesta mesura com el primer pas de la reforma de la funció pública. No té res a veure. No tindríem cap mena d'autoritat si només volguéssim arreglar les finances públiques ajustant la funció pública. El Govern, això ho té clar. Aquesta és només una mesura dintre de les moltes que s'estan prenent per ajustar la despesa pública. I la reducció

de la despesa pública no és més que un dels tres eixos que ja vaig explicar abastament també en la intervenció de l'1 de març per assolir l'equilibri pressupostari. Tres eixos basats en la reducció de la despesa pública, sí, però també en l'increment dels ingressos públics i per sobre de tot, diria jo, en l'obertura econòmica. Una obertura adreçada a reactivar econòmicament el país, i per tant a fer pujar el seu PIB, i per tant a tornar Andorra en la senda de la sostenibilitat i la prosperitat.

La segona idea que volia reforçar avui és que aquesta no és una mesura que va en contra ningú. Aquesta al contrari és una mesura a favor, a favor d'Andorra, a favor de l'Administració pública, i a favor dels seus treballadors.

En primer lloc, perquè equipara el sector públic i això penso que el revaloritza amb els esforços que ja fa mesos, per no dir anys, que està fent la resta del teixit productiu andorrà, i dic resta perquè l'Administració pública també és teixit productiu andorrà. Uns esforços que afecten als empresaris i als seus treballadors, i que ara, també és cert afectaran als treballadors públics.

En segon lloc, perquè només si comencem a posar fre a l'evolució del capítol 1 del pressupost de l'Estat podrem garantir-ne la seva sostenibilitat. I Andorra, com qualsevol país modern, no es pot permetre funcionar sense una Administració forta, eficient i competitiva.

Finalment, i potser com a corol·lari del que he vingut dient fins ara, reiterar, i en resposta també a la intervenció de la consellera Riva, reiterar la voluntat i el compromís del Govern d'afrontar els propers mesos la reforma de la funció pública, ara sí, la reforma de la funció pública. Una reforma que ens ha de permetre consolidar una Administració moderna, sostenible, àgil, eficient i per sobre de tot preparada per donar resposta als reptes d'Andorra.

Una Administració que no es vegi com un problema, que no es vegi com un fre en l'evolució d'Andorra, al contrari, una Administració que sigui part de la solució, una Administració que es vegi com una part implícita i necessària en els èxits socials i econòmics del nostre país. Un èxit que passa per tenir uns joves ben formats, una societat solidària que no exclouï ningú, una societat exigent en drets i en obligacions, una economia oberta que doni oportunitats als treballadors i empresaris dins i fora d'Andorra, un país competitiu, etc., etc. Reptes tots ells, per als quals l'Administració pública és fonamental, diria més reptes sense l'Administració pública no seran en cap cas assolibles, i per tant ens cal una Administració pública amb uns treballadors que ens acompanyin en aquests reptes. Però que ningú es

porti engany. Si volem una Administració que sigui element essencial d'aquesta Andorra, una Administració impulsora del canvi, no s'hi valen els tactismes polítics, no s'hi val negociar per conservar a capa i a espasa el que ja tenim sense valorar el cost que això tindria.

No podem abordar una reforma de la funció pública per acabar deixant-ho tot igual. Això seria maquillar, això sí que seria maquillar. I el que no ens podem permetre ara és no anar al fons de les qüestions, no ens podem quedar en definicions generalistes que en una llarga llista acaben sent més voluntats que no opcions reals.

El Govern no té cap dubte que cal abordar aquesta reforma i ho farà per damunt de càlculs electorals. Ho farà des del diàleg, i ho farà en un diàleg sense límits. I això també cal dir-ho, sense límits. Si abordem aquesta reforma és per parlar de tot, i per donar tota la informació, tota la informació.

El síndic ahir, en el seu discurs, amb motiu del dia de la Constitució i adreçant-se al conjunt de la ciutadania d'Andorra ens va fer una apel·lació, una apel·lació a practicar a ser optimistes actius.

Mirin, aquesta és una llei que probablement, vista des de l'estratègia política és una d'aquelles lleis, és una d'aquelles reformes que hi pots anar molt més a perdre que a guanyar. És una d'aquelles reformes que probablement el que acabaran provocant és desgast polític. Però precisament per això, perquè és un gran repte, aquest és un d'aquells projectes que ens fa ser optimistes, optimistes actius. I ho som, no només perquè n'estem convençuts que cal tirar aquesta llei endavant, perquè cal tirar aquesta reforma endavant. Ho som perquè n'estem també convençuts, la immensa majoria dels treballadors públics volen aquesta reforma, perquè la immensa majoria dels treballadors públics volen ser participants del futur d'aquest país. Volen assegurar que l'Administració pública participarà de les reformes d'aquest país, i saben que sense una bona Administració pública, una Administració pública solvent, moderna, competitiva que garanteixi la projecció professional dels seus treballadors. Sense una Administració pública d'aquest àmbit no podrem afrontar aquestes reformes. I si no afrontem les reformes, el futur d'Andorra ja no ens podrà permetre ser optimistes actius.

I com que volem ser optimistes actius afrontarem aquesta reforma, que ningú en tingui cap dubte més enllà dels tactismes polítics.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé obrim ara un segon torn d'intervencions.

Per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Gerard Barcia.

El Sr. Gerard Barcia:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. ministre ens acaba de dir que aquesta és una entre tantes mesures per a la reactivació econòmica. Però curiosament és la primera, és la primera, i la primera és de retallades.

Mirin, hagués estat, entenem nosaltres molt més coherent que haguessin treballat de valent per acabar el desplegament impositiu.

Si nosaltres no haguéssim entrat a tràmit la llei de l'IVA, vostès avui encara no ho haguessin fet, i de l'IRPF ni tan sols en parlen. Per tant pot ser una entre tantes, però curiosament és la primera i les altres vénen en segon lloc si és que acaben venint.

Per tant, han d'entendre que siguem reticents a les seves polítiques i que ens malfiem del seu diàleg, perquè quan es comença per les retallades entenem que es comença per fer, i els hi hem dit moltes vegades, populisme, populisme pur i dur. I populisme pur i dur de cara al sector que a vostès els hi interessa. Els quins van fer mans i mànigues perquè vostès seguïn avui al Govern, els poders fàctics. I així alhora, intenten salvar els seus mobles polítics. Sí Sr. cap de Govern, sí aquest és el nostre parer, i estem convençuts que vostès amplien aquest tactisme polític. Però aquest tactisme polític té un perill immens. És afrontar una part de la societat amb l'altra. I jo penso que això no s'ho han pensat bé. Aquesta hagués pogut ser una mesura com a últim recurs i dic bé com a últim recurs si hagués pogut ser, una vegada s'haguessin intentat esgotar els ingressos, però de cap de les maneres començar per les retallades.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Demòcrata, no hi ha intervenció...

Per part de Govern, Sr. Jordi Cinca té la paraula.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Miri deixi'm que comenci pel final de la seva intervenció i que si vol parlem una mica d'aritmètica electoral.

La pròpia definició de poder fàctic ja fa que sigui com a molt limitada en nombre.

Clar, el resultat de les eleccions implica que com a mínim ens ha votat bastanta més gent que els poders fàctics, que ja vull admetre que ens devien votar però escolti, és que sense el vot de molta classe treballadora, de molts funcionaris és impossible tenir 22 consellers, com tenim en aquesta Cambra.

I això és pura matemàtica, i per tant, en tot cas, pensar que vostès representen el conjunt de la societat civil que no ostenta aquests suposats poders fàctics, i que la resta només estem suportats per aquests, insisteixo, suposats poders fàctics, em sembla una simplificació molt barroera de la política, però que a més a més no sustenta des de les matemàtiques.

Anem al fons de la qüestió, que és el que interessa.

Miri, més enllà del calendari li podria ara enumerar un seguit de projectes de llei que ja han estat entrats a tràmit, i alguns ja aprovats i que van absolutament en el sentit contrari del que vostè ens acaba d'explicar. De fet, des de l'1 de gener estan en aplicació l'impost de societats i l'impost d'activitats econòmiques. I això és una realitat, agradi o no agradi, mèrit de tothom segurament, no ens importa, i ho hem dit moltes vegades compartir els mèrits, però en tot cas és una realitat. I els mèrits de tothom en tot cas també volen d'aritmètica i si no tens majoria absoluta, majoria en aquesta Cambra no fas prosperar les lleis. I les que han prosperat és perquè algú té majoria en aquesta Cambra, primera qüestió.

Segona qüestió. A banda de les que ja estan aprovats, n'he posat només dos exemples, n'hi ha d'altres que ja estan a tràmit. La llei d'obertura econòmica, eix principal, pilar del que ha de ser el nou model econòmic d'aquest país, doncs ja està a tràmit parlamentari.

Hi han hagut d'altres mesures, mesures d'àmbit o de caire urgent, en l'àmbit de la seguretat social, i a més a més hem abordat encara que ho tinguem de fer sols, ho aprovarem en els propers mesos la reforma àmplia també de la seguretat social. I així podríem anar repetint. Per tant, pensar que només hem abordat el tema de les reformes, el tema del desequilibri pressupostari des de les retallades puntuals del capítol 1, em sembla groller, com a mínim.

En qualsevol cas, el que sí que és cert, i ho hem dit en diverses ocasions, és que no podem abordar la situació molt dificultosa que avui en dia té les

finances públiques, l'enorme dèficit que té avui les finances públiques, i l'enorme deute i l'enorme dèficit que encara genera les finances públiques només des de mesures d'un sol sentit. Necessitem les tres, ho vaig explicar abastament el dia 1. Com que era bastant conscient que segurament o no em va escoltar o no em va voler entendre, avui he reiterat que només volia reforçar dues idees claus.

He tornat a dir el mateix, tres grans pilars:

-reducció de la despesa i dins d'aquesta, reducció de la despesa del Capítol 1,

-increment d'ingressos i

- nou model econòmic.

Però és més, en el discurs del dia 1 de març -i quan estigui a les actes del Consell ho podrà confirmar-, vaig parlar de l'IRPF, certament, avui no ho he tornat a repetir però en tot cas li torno a dir, el compromís d'aquest Govern és dins d'aquesta legislatura presentar aquest Projecte de llei, i penso que ningú pot repetir... ningú pot repetir que hagi fet aquesta manifestació en aquesta Cambra, mai! ningú no pot repetir que no sigui d'aquest Govern perquè mai cap Govern ha agafat aquest compromís en aquesta Cambra, i nosaltres ho hem fet, i no tingui cap dubte, ho complirem.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció?

Sr. Gerard Barcia.

El Sr. Gerard Barcia:

Gràcies Sr. síndic.

Miri Sr. ministre, certament ho ha dit, però una cosa és dir-ho i una altra cosa és fer-ho. No cal que li digui que adeptes a la seva formació política han anat desfilant pels platós de televisió i a les ràdios d'aquest país dient que l'IRPF seria un greu error implantar-lo.

Bé, per tant, com uns diuen blanc i els altres diuen negre, han d'entendre que ja no sabem massa a qui escoltar i a qui creure.

Ens parla de l'obertura econòmica com la "panacea"- ja li vaig dir un dia-, però miri simultàniament a les retallades, simultàniament a les retallades i encara la llei no està aprovada i vostès sense seguir la llei de contractació pública, i ha dit ja adjudiquen a una empresa que ens busqui qui ha de venir a invertir a aquest país sense to ni so. Escolti, això no són polítiques pensades, això no són polítiques que

segueixen una trajectòria i un contingut, això són polítiques que van a salt de mata, i per tant generen força inseguretat i no cal que li digui que si generen força inseguretat són altament perilloses.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Intervenció per part de Govern.

Sr. Gilbert Saboya.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, miri Sr. Barcia, fa uns minuts la seva veïna, l'estimada Rosa feia referència que de vegades es veuen millor les coses des de fora que des d'aquí, i a vegades és cert.

Quan el paper d'aquest Govern en la reforma fiscal i quan el seu compromís o declaracions amb l'IRPF, per sort Sr. Barcia, hi ha gent arreu que ens escolta més o ens entén millor que vostè, i em remeto a una declaració pública que ahir al vespre va sortir a la televisió pública andorrana i que vostè pot contrastar fàcilment. I aquesta gent no entén només de declaracions, eh, aquesta gent també entén de fets i dades. I pel que fa a la seva última referència, vostè o qualsevol del seu grup estarà convidat a portar el seu to o so en aquesta obertura econòmica, ja que tindrà l'oportunitat de participar-hi.

El Sr. síndic general:

Ha acabat Sr. Saboya?

(El Sr. Saboya assenteix amb el cap).

Gràcies.

Alguna altra intervenció?

Sr. Gerard Barcia.

El Sr. Gerard Barcia:

Sí, i molt breument.

Miri, Sr. Saboya, gràcies pel convit, però només faltaria que no ens convidés sent parlamentaris, seria la mínima de les coses, no creu?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció?

Si no hi ha més intervencions anem a procedir a la votació.

Us recordo que la votació serà electrònica, i obrim ara mateix un lapse de temps per poder votar.

(Silenci)

Si vol procedir al recompte Sr. secretari.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

22 vots a favor; 6 en contra.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, a la vista del resultat declaro aprovat el Projecte de llei.

Passem al tercer punt del l'ordre del dia.

3. Examen i votació de la ratificació de l'Acord entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern d'Austràlia per a l'intercanvi d'informació en matèria fiscal.

La Proposta d'aprovació fou publicada en el Butlletí número 58/2011, del 16 de desembre, i no s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern.

Sr. Gilbert Saboya té la paraula.

El Sr. Gilbert Saboya:

Gràcies Sr. síndic.

Si s'aprova, com esperem, la ratificació de l'Acord amb el Govern d'Austràlia per a l'intercanvi d'informació en matèria fiscal, avui al Consell General hi haurà la possibilitat de l'adopció d'un total de 19 acords, d'intercanvi d'informació en matèria fiscal. Aquesta xifra supera en escreix el nombre mínim d'acords que l'OCDE va fixar en el seu moment com estrictament necessaris per a qualsevol estat o jurisdicció perquè deixés de ser considerada com a no cooperant en matèria d'intercanvi d'informació fiscal.

No obstant això, el Govern continua treballant i amb això dona continuïtat als esforços anteriors per ampliar la xarxa d'acords en línia amb les recomanacions del "Tax Fòrum", entitat encarregada de la supervisió de l'aplicació i la posada en pràctica d'aquests tipus de convenis, entitat de la qual Andorra n'és membre des de l'any 2009. En aquesta línia, i tal com vam explicar de forma detallada en compareixença davant de la Comissió d'Exteriors, hem reprès aquelles negociacions que havien quedat latents, i presentant de forma proactiva noves propostes de redactat i obrint també negociacions amb altres països.

L'Acord entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern d'Austràlia per a l'intercanvi d'informació en matèria fiscal segueix el model establert per l'OCDE, i consta de 14 articles on s'estableix l'objecte i l'àmbit d'aplicació, la competència dels impostos coberts, les definicions dels termes que hi apareixen, l'intercanvi d'informació mitjançant sol·licitud, els controls fiscals a l'estranger, la confidencialitat de les dades, la possibilitat de denegar una sol·licitud, les costes, el desenvolupament legislatiu, les mesures perjudicials o restrictives, el procediment d'amigable composició, i l'entrada en vigor i la denúncia.

Vaig procedir a la signatura d'aquest Acord seguint les instruccions del Govern el 24 de setembre del 2011 durant l'estada a Nova York, en motiu de l'assistència a la 66ena assemblea general de les Nacions Unides, amb el meu homòleg, aleshores, Kevin Rut, a qui vull agrair avui, així com als seus serveis diplomàtics i especialment a la seva ambaixada a Madrid, la voluntat de diàleg i la capacitat d'entesa que va marcar el decurs de les negociacions.

La signatura d'aquest Acord de la qual ens felicitem, quan avui esperem que prosperi, obre la porta a la negociació futura d'un conveni entre Andorra i Austràlia per evitar la doble imposició segons la voluntat expressada pel ministre d'Afers Exteriors australià per carta del 28 de juliol del 2011. Un cop ratificat, l'Acord entrarà en vigor a la data de la recepció de la darrera de les notificacions entre ambdós Governos, quan es comuniquin la consecució dels procediments interns, i tindrà efecte en aquesta mateixa data per a les qüestions penals, mentre que per a la resta de qüestions prendrà efecte l'1 de juliol del 2012, però únicament respecte als períodes impositius que comencin en aquestes dates o posteriorment, o en el cas que no hi hagi període impositiu pel que fa a les obligacions fiscals generades a partir d'aquesta data o posteriorment.

Em permeto remarcar aquestes disposicions particulars, convençut que tots aquells que han sigut participants en aquest procés negociador en el temps amb Austràlia, un procés llarg, sabran apreciar en la seva justa mesura la consecució d'aquest Acord i els seus continguts.

Voldria agrair finalment el treball dels responsables i tècnics del Ministeri d'Exteriors, així com el del Ministeri de Finances amb qui hem col·laborat en aquest procés de negociació.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Intervenció per part dels grups parlamentaris.

Per part del Grup Socialdemòcrata, té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, no és cap sorpresa, el nostre grup parlamentari donarà el seu vot favorable a aquesta Proposta d'aprovació.

El mes de juny del 2009 vist el context internacional, que jo crec que queda molt ben presentat en l'exposició de motius d'aquesta Proposta, i per tant m'hi remeto i no la reiteraré, però en aquell moment, al juny del 2009 considerant la demanda insistent de la comunitat internacional, s'hi ha referit el ministre, d'avançar en matèria de transparència de l'activitat financera, es va considerar prioritari que el Principat establís amb diversos estats un nombre rellevant de convenis d'intercanvi d'informació fiscal a la demanda.

Això es va fer així per la voluntat del Consell General i del Govern de complir amb la demanda de l'OCDE de signar almenys dotze convenis en matèria d'informació fiscal, amb la finalitat de poder deixar així sortir de la llista grisa dels països no cooperants que aquell organisme en seu a París tenia establerta, com tots recordarem.

El ministre ho deia fa un moment, les converses amb Austràlia van ser gairebé de les primeres, van començar el mateix estiu del 2009 i mitjançant una nota que va enviar l'Ambaixada de Madrid, a la que efectivament se li ha d'agrair tota la col·laboració que ens ha prestat al país en aquesta matèria, el juliol del 2009, l'Ambaixada d'Austràlia a Madrid es referia a les declaracions del Govern d'Andorra pel que feia a la voluntat de modificar la legislació referent al secret bancari i a establir acords bilaterals per a l'intercanvi d'informació fiscal, i les autoritats australianes demanaven, trametien el seu interès en negociar un acord d'intercanvi d'informació amb el Govern del Principat d'Andorra.

Andorra ho va recollir favorablement i les negociacions van començar l'11 de setembre de l'any 2009.

El Consell de Ministres va aprovar el novembre del 2010 el text de l'Acord i va facultar al ministre d'Exteriors per a signar-lo. Els calendaris legislatius d'Andorra però també d'Austràlia van endarrerir aquesta signatura, finalment es va poder fer el 24 de setembre del 2011. I nosaltres estem d'acord en què l'establiment de convenis com aquests, com el que avui aprovem, amb països emergents, amb països amb un fort desenvolupament econòmic són, al

nostre entendre, molt importants, molt més importants segurament en el futur que els que s'han establert amb països del nostre entorn per assegurar les possibilitats de relançament de l'activitat econòmica i per permetre a empresaris i professionals del país d'exportar béns i serveis cap a fora de les nostres fronteres.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Demòcrata, té la paraula el Sr. Miquel Aleix.

El Sr. Miquel Aleix:

Gràcies Sr. síndic.

Com bé s'ha dit anteriorment avui aquí, en la seu del Consell General, examinarem i ratificarem l'Acord d'intercanvi d'informació en matèria fiscal entre Andorra i Austràlia.

Res més lluny de pensar que el primer acord que es va ratificar en seu parlamentària, va ser al setembre del 2009, i jo voldria aquí, públicament reconèixer l'important treball que s'ha fet des del Ministeri d'Exteriors amb assolir aquest gran nombre d'acords que s'han assolit amb aquest poc temps. Això fa i demostra que Andorra, quan treballem plegats, i que volem treballar junts cap a un horitzó de futur, som capaços de fer-ho. I jo penso que avui aquí, voldria també reconèixer l'important treball que està fent el Govern per la consecució de la negociació del nou conveni de la doble imposició amb França. Que malgrat molts pensaven que seria una cosa molt llunyana i improductiva, pel que sembla ser, és una cosa que fefaentment es podrà signar. I això permet que l'obertura econòmica que ha de fer el nostre país un gran salt qualitatiu, permeti aquests acords, permetin que la nostra economia sigui molt més competitiva a l'exterior. I això, es fa des de Govern, sense sorolls ni estridències però amb eficàcia. I per això crec que, i vull remarcar aquí que avui el nostre grup parlamentari votarà favorablement a aquest intercanvi d'informació amb el Govern d'Austràlia i el Govern d'Andorra en matèria fiscal.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, a la vista de les intervencions i si no hi ha objeccions, proposo l'aprovació de la Proposta per assentiment.

No hi ha més temes a tractar, per tant s'aixeca la sessió.

(Són les 17.20h)